

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 233.659 van 28 januari 2016
in de zaak A. 216.605/VII-39.452.**

In zake : 1. de VZW FOYER DE LORK
 2. de VZW WOONZORGZONE DE KOUTER
 3. de VZW VULPIA VLAANDEREN
 4. de VZW VILLA TER MOLEN
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Jan Roggen
 kantoor houdend te 3530 Houthalen
 Greenville - Centrum Zuid 1111
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de VLAAMSE GEMEENSCHAP
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Bart Staelens
kantoor houdend te 8000 Brugge
Gerard Davidstraat 46, bus 1
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het enig verzoekschrift, ingediend op 3 augustus 2015, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring van het besluit van de administrateur-generaal van 26 juni 2015 tot de goedkeuring, wijziging of afwijzing van erkenningkalenders voor woonzorgcentra en centra voor kortverblijf.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Auditeur Anja Somers heeft een verslag overeenkomstig artikel 93 van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State en overeenkomstig artikel 12 van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 21 januari 2016.

Kamervoorzitter Eric Brewaeys heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Jan Roggen, die verschijnt voor de verzoekende partijen, en advocaat Bart Staelens, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Anja Somers heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Bij besluit van 24 april 2015 bepaalde de Vlaamse regering het maximaal aantal te erkennen woongelegenheden voor woonzorgcentra en centra voor kortverblijf in het kader van de erkenningskalender.

3.2. De verzoekende partijen zijn uitbaters van woonzorgcentra en centra voor kortverblijf en beogen in de nabije toekomst bijkomende woongelegenheden woonzorgcentra en/of centra voor kortverblijf te realiseren en uit te baten. Zij dienden een erkenningskalender in voor de erkenning van in totaal 1.052 woongelegenheden “woonzorgcentrum en kortverblijf”.

3.3. Op 29 april 2015 nam de administrateur-generaal van het Agentschap Zorg en Gezondheid vier beslissingen: een besluit tot bepaling van de erkenningskalender voor het woonzorgcentrum De Bleuk te Herk-de-Stad, een besluit tot afwijzing van de erkenningskalender voor woonzorgcentra en centra voor kortverblijf, een besluit tot bepaling van de erkenningskalender voor woonzorgcentra en centra voor kortverblijf en een besluit tot bepaling van de erkenningskalender voor woonzorgcentra en centra voor kortverblijf waarbij in een derde artikel wordt bepaald dat de voorafgaande vergunning en de bijhorende erkenningskalender van rechtswege vervallen als binnen drie jaar na de datum van de voorafgaande vergunning niet het bewijs werd geleverd dat een stedenbouwkundige vergunning werd verkregen of aangevraagd.

3.4. De verzoekende partijen dienden hiertegen bezwaar in bij het Agentschap Zorg en Gezondheid. Er werd eveneens een beroep tot nietigverklaring en een verzoek tot schorsing van de tenuitvoerlegging ingediend bij de Raad van State (gekend onder het nummer G/A 216.182/VII-39.407).

3.5. Bij besluit van 26 juni 2015 van de administrateur-generaal van het Agentschap Zorg en Gezondheid worden de hogervermelde besluiten van 29 april 2015 ingetrokken. Op dezelfde datum nam de administrateur-generaal van het Agentschap Zorg en Gezondheid een nieuw besluit tot goedkeuring, wijziging of afwijzing van erkenningskalenders voor woonzorgcentra en centra voor kortverblijf.

Dit is de bestreden beslissing.

3.6. De verzoekende partijen dienden op respectievelijk 16 juli 2015 en 22 juli 2015 overeenkomstig artikel 16 van het besluit van 20 december 2013 een bezwaarschrift in tegen het besluit van 26 juni 2015. Deze administratieve beroepen zijn momenteel hangende.

IV. Ontvankelijkheid

Standpunt van de partijen

4. De verzoekende partijen hebben bezwaarschriften ingediend tegen het besluit van 26 juni 2015. Deze administratieve beroepen zijn momenteel hangende.

Volgens de verzoekende partijen is het voorliggende beroep tot schorsing en nietigverklaring toch ontvankelijk omdat de omvang van de bezwaarprocedure wordt beperkt in zoverre de bestreden beslissing betrekking heeft op de erkenningskalenders die werden ingediend door de verzoekende partijen zonder dat het bestreden besluit in zijn geheel zal worden beoordeeld. Dit zou des te meer gelden aangezien tijdens de behandeling van de ingediende bezwaren reeds aanvragen tot erkenningen zullen worden ingediend en behandeld voor de projecten die op de erkenningskalender zijn opgenomen voor de eerste drie kwartalen van 2015, waardoor de erkenningskalender voor die projecten defintief zal worden. Hierdoor zouden de hangende bezwaren doelloos worden. Bij de behandeling van de bezwaren zou dan immers enkel kunnen worden vastgesteld dat de erkenningskalenders voor 2015 tot en met 2018 reeds volledig werden ingevuld.

5. Zij voeren aan dat: “Teneinde te vermijden dat een situatie ontstaat waarbij in een latere procedure voor uw Raad tegen de beslissingen na bezwaar wordt geargumenteed dat de omvang van de bezwaren van de verzoekende partijen beperkt was tot de projecten waarvoor zij een erkenningskalender indienden, en dat met andere woorden de bestreden beslissing

definitief is in de mate dat ze geen betrekking heeft op de projecten waarvoor de verzoekende partijen of derden een bezwaar indienden, wordt in dit verzoekschrift de schorsing en nietigverklaring gevorderd van het bestreden besluit van 26 juni 2015”.

Zij besluiten dat in die mate “is vast te stellen dat er tegen het bestreden besluit voor de verzoekende partijen geen of minstens geen dienstig georganiseerd administratief beroep openstaat zodat het verzoekschrift tot schorsing en nietigverklaring ontvankelijk is”.

6. De verwerende partij zet in de nota uiteen dat het beroep tot schorsing en nietigverklaring onontvankelijk is bij gebrek aan definitief karakter van de bestreden beslissing.

Volgens de verwerende partij is het evident dat enkel in graad van bestuurlijk beroep beoordeeld wordt wat de verzoekende partijen betwisten.

Niet alleen valt in de eerste plaats niet in te zien waarop de verzoekende partijen zich baseren, maar als zij, middels hun bezwaar, verkrijgen wat zij beogen, of anderszins een oplossing wordt aangereikt waar zij genoeg mee nemen, hebben zij geen belang bij een betwisting zoals de voorliggende.

De bezwaarprocedure is niet doelloos, en is van aard de verzoekende partijen - indien daartoe gegronde redenen voorhanden zijn - genoegdoening te verschaffen.

Beoordeling

7. Artikel 16 van het besluit van de Vlaamse regering van 20 december 2013 betreffende de voorafgaande vergunning voor centra voor kortverblijf en woonzorgcentra en tot wijziging van de regels betreffende de

voorafgaande vergunning en de erkenning van die centra voorziet in een georganiseerd bestuurlijk beroep:

“De initiatiefnemer kan tot dertig kalenderdagen vanaf de dag na de ontvangst van de beslissing, vermeld in artikel 4, derde of vierde lid, of het voornemen, vermeld in artikel 10, eerste lid, 2°, tegen die beslissing of dat voornemen met een aangetekende brief een gemotiveerd bezwaarschrift indienen bij het agentschap. In dat bezwaarschrift kan hij verzoeken om gehoord te worden. Na die termijn wordt er onweerlegbaar vermoed dat de initiatiefnemer het voornemen aanvaardt en wordt het voornemen van rechtswege geacht de definitieve beslissing te zijn.

Het bezwaarschrift wordt behandeld en over het bezwaarschrift wordt beslist conform de regels die zijn vastgesteld bij of ter uitvoering van hoofdstuk III van het decreet van 7 december 2007 houdende oprichting van de Strategische Adviesraad voor het Vlaamse Welzijns-, Gezondheids- en Gezinsbeleid en van een Adviescommissie voor Voorzieningen van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin en (Kandidaat-)pleegzorgers”.

Beslissingen waartegen een georganiseerd bestuurlijk beroep openstaat, zijn niet vatbaar voor een annulatieberoep. Alleen tegen een in laatste aanleg genomen beslissing kan een beroep tot nietigverklaring worden ingesteld. Vermits de in de huidige procedure bestreden beslissing geen in laatste aanleg genomen beslissing is, is het annulatieberoep niet ontvankelijk.

De bewering van de verzoekende partijen dat het georganiseerd administratief beroep slechts op een deel van de bestreden beslissing betrekking heeft en de bezwaren aldus doelloos zijn aangezien enkel zou kunnen worden vastgesteld dat de erkenningskalenders reeds volledig werden ingevuld, kan niet worden bijgetreden.

Gelet op de devolutieve werking van het georganiseerd bestuurlijk beroep wordt in beginsel de volledige beslissingsbevoegdheid overgedragen naar de beroepsinstantie. Dit houdt in dat de zaak in beginsel in zijn geheel wordt onderworpen aan het oordeel van het beroepsorgaan. Indien zou worden afgeweken van dit principe en er sprake zou zijn van beperking van de devolutieve kracht van het beroep tot bepaalde afsplitsbare gedeelten van de

beslissing dan zou dit beletten dat de functie van het beroep zijn volle uitwerking zou krijgen. Indien de beroepsinstantie te dezen de bestreden beslissing enkel zou beoordelen in de mate deze betrekking heeft op de projecten van de verzoekende partijen dan zou het bezwaar geen nut hebben aangezien dan enkel kan worden vastgesteld dat alle erkenningskalenders reeds zijn toegekend en het beroepsorgaan danig in zijn beoordelingsvrijheid beperkt zou zijn. Ongeacht de argumenten van de verzoekende partijen zou het beroepsorgaan dan volledig gebonden zijn door de initiële beslissing.

Het beroep is niet ontvankelijk.

8. Het beroep tot nietigverklaring moet worden verworpen. Dienvolgens moet de vordering tot schorsing, als accessorium van het annulatieberoep, eveneens worden verworpen.

BESLISSING

1. De Raad van State verwierpt het beroep tot nietigverklaring en de vordering tot schorsing.

2. De verzoekende partijen worden verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing, begroot op 800 euro, elk voor een vierde.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van achtentwintig januari tweeduizend zestien, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Eric Brewaeys,

kamervoorzitter

bijgestaan door

Bart Tettelin,

griffier.

De griffier

De voorzitter

Bart Tettelin

Eric Brewaeys